DISPUTATIONEM PHYSICAM,

Evolventem Qv.

NUM DÆMON CUM SAGIS GENERARE POSSIT,

Numine div. favente

In Celeberrima Leucori,

SUB PRÆSIDIO

DN. M. JOHANNIS WOLFII,

Lobej. Sax.

Præceptoris, Fautoris atq; Amici sui honoratissimi,

Publicæ συμφιλοσοφούντων disqvisitioni

d. XVI. Decembr. Anno M DC LXXVI.

submittit

JOHANN. PAULUS REINECCIUS,

Hering-Thuringus,

In Auditorio Vet.

Hor. Antemer.

WITTENBERGÆ,

Typis CHRISTIANI SCHRÖDTERI.

I. N. J.

SUmmè admirandum est, quod res naturâ suâ ad interitum vergentes Deus gloriosus *generationis* beneficio à miserabili illâ liberaverit labe & clade: Quod vivat Homo in Homine, Brutum in Brutô, frutex in frutice, planta in plantâ, *Hoc opus illud est quod omnium aliorum Naturæ operum admirationem longè superat & Intelligentiam illam non errantem vel digitô monstrat & ostendit, efferimus Verbis B. Sperlingii Physici suô tempore sagac. Instit. Phys. Libr. 6. C. 6. de Generat. & Corrupt. ad Prac. in gen. p. 897.* Sed magis adhuc admirandum, imò longè supra admirationem est positum, quod Dæmon Simia Dei & infelicissimus divinorum operum Imitator, dixerim, Contrectator, conspurcator, non erubescat, ea quæ Deus in Natura primô voluit posita locô, hostiliter adgredi &, ultra bestiales, pedibus conculcare spurcissimis, horrendis. Reservavit sibi Naturæ Autor in & cum eâ Generationis opus solus exercere. Sed quo non trahit astutia Diabolum ? Præsto est, &, si generationem non pessundare penitus potest, vel conspurcatam saltem dat, vel elumbem atq; ignobilem reddit, jactitans, se cum suis (quod superbus ille Spiritus Sagis potissimum persvadet) respectu generationis, idem posse quod Deus cum Naturâ. *Sed quis Physicorum hæc toleraret Verba Thrasonica è Stygio flumine eructata? quis non apertos ipsius lusus & fallacia aperiret Phantasmata? Esto proinde agemus breviter & pro ingenii modulô de Quæstione istâ: Num Dæmon cum Sagis verè generare possit?* Veræ Generationis promus Condus & unicus Conservator, Deus, gratiosam nobis præstet adsistentiam!

SECT. I. Exhibens Aut. OPIN.

1. EXistimant nonnulli Dæmonem verè cum Sagis non tantùm congredi; sed etiam ob surreptum aliunde semen verè cum iis generare non secus ac si Vir cum Muliere congressum habuisset. *Paulus scilicet Ghirlandus de Sortileg. qv. 7. n. 12. Bodin. Dæmonom. l. 2. C. 7. Martinus Delrio Disqvis. Mag. l. 2. qv. 15,*

2. Alii concludunt ab Effectu ad Causam ita Inferentes; si datur Effectus cum Sagis Dæmoniacus, dabitur procul dubio etiã

non tantùm congressus sed etiam generatio dæmoniaca, confundentes cum Congressu generationem. *Id non tantùm faciunt jam modò citati Autores sed cum iis omnes illi qui Partus monstrosos è Congressu Satanico cum Sagis productos, similes vermibus bufonibus, serpentibus qvos* Elben/ *l.* böse Dinger *vocant, veros partus esse provenientes à verâ generatione inter Sagas & Dæmonem intercedente.*

3. Alii etsi verum semen in & ex suâ naturâ Dæmonem non habere admittant; Refugiunt tamen ad illud in Corpore adsumto, cumque id vel defuncti Corpus, vel conflatum ex aëre & aliis vaporibus esse possit. Dicunt qua prius posse ex substantia adsumti cadaveris semen relictum ex sugere, *qvæ sententia est Petri Paludani & Martini Arelatensis citante Nic Remigio Dæmonolatr. L. 1. C. 6. p. 24.* Qva posterius verò posse vel succubum agere, & semen à Viro Incubô communicatum rec pere, vel illud oppositis multis speciebus phantasticis, à Viro prolicere prol c tumq; fœcundum ret nere idque prolificum in alvum sive locum fœmineum, eô tempore, quô scit eam ad concipiendum esse aptissimam, inferre & sic generare, utut non per Semen tanquam quandam Dæmonis partem, tamen per semen aliunde surreptum. *Hinc nonnulli istiusmodi generationis Causam Dæmonem non tam faciunt causam principalem qvàm Instrumentalem, vel rectiùs non tàm causam physicam qvàm Moralem. Autores pro hâc sententia non citabo omnes, sufficiat unicus Roder. de Arriag. Disp. 1. de Generat. Sect. 4. n. 41. p. 369. & n 48 p. 370.* Ubi admittit illos esse eorum filios à quibus semen, à Diabolo susceptum, est decisum.

4. Alii verò (ut tempus citandis sententiis non nimium absumam) veram generationem Dæmoni cum Sagis factam planè denegant. In Hac vero sententia scinduntur in duas partes (a) *Alii ita inficiantur Generationem Dæmonis, ut etiam nullum ipsius cum Sagis congressum autument Conf. potiss l. c. Remig. & plures alios.* (b) *Reliqvi verò admittendò verum (licet non rarò etiam detur phantasticus) Dæmoni congressum, negant tamen veram ab ipso causatam generationem, è qv bus est August. L. 15. de Civ D C. 15. Damasc. L. 2 de fide C 3. B. Lutherus ad C 6. Genes. & in Sermonibus Mens. Tit de Diabolo ejusq; operibus, cujus verba sufficiat jam citasse qvando inqvit:* Wie werden aber die Kinder gezeuget; darauff sage ich

also/

also/ daß diese Söhne sind auch Teuffel gewesen/ haben solche Leiber gehabt wie die Mutter. Es ist warlich ein greulich/ schrecklich Exempel/ daß der Satan die Leute so kan plagen/ daß er auch Kinder zeuget. Also ists auch mit dem Teuffel in Wasser/ der die Menschen zu ihm hinein zeucht/ als Jungfrauen und Mägde/ mit solchen er darnach zuhält/ und Teuffels-Kinder zeugt/ ꝛc. paulò post dicit GOtt gebraucht der Menschen zur Schöpffung als ein Mittel/ und durch dieselbe wircket Er allein/ und nicht durch den Teuffel/ darum so müssens gestohlene Kinder seyn/ wie denn der Teuffel wol Kinder stehlen kan/ wie man bißweilen Kinder in 6. Wochen verleuret/ oder müssen Suppositi seyn/ Wechsel-Kinder/ die denn die Sachsen Kiel-Kröpffe nennen/ ꝛc. *Conf. etiam pro hâc sententiâ B. Carpzov. in Pr. Cr. P 1. qv 49. num. 39. & qv. 50. n. 66 B Sperlingium & cum eô Saniores alios, qvorum sententiã & nos moti firmis rationibus, insistimus.*

SECTIO II exhibens Term. EXPOSIT.

1. EX ipso quæsito & præmissâ Autorum opinione quilibet haut difficulter colligit *nos non de Dæmone agere, prout spiritualis ipsius natura corpori adsumto excl. opponitur; Sed prout Corpus adsumtum simul includit, estq; ipsius Actus externus sive Forma adsistens habens se ad id, ratione unionis, ut movens ad rem mobilem.* Neq; enim de priori ullâ inter diversos Autores orta est quæstio, nec dubium ortum nec motæ lites. De posteriori verò multos maxima occuparunt dubia, queis ut obviam aliquantulum eamus, præsentem tractationem instituimus.

2. Hîc verò triplex statim non plane exterminanda Quæstio, *tùm, An adsumat Dæmon, tùm qvale, tùm qvomodo idẽ adsumere possit.* Pro prioris sententiâ affirmativâ id satis Argumenti esse existimo, *qvod Dæmones homines agitantes,* (sive in Corpore humano sivè Beluino, quod & humanum non rarò fingere potest Dæmon ut Experientia constat, sub corpore picæ ipsum se exhibuisse, dulcem Amasium formosissimo Juvini haut ab similem, nobis eodem res redit) *apparuerint in Corporibus, aliàs nec palpari nec tangi potuissent;* Jam verò Dæmoni non per essentiam, cùm sit Spiritus, Corpus competit. E. per adsumtionis gratiam, quicquid alii hîc fortè in contrarium afferant. Media verò quæstio paulò videtur esse difficilior ob diversarum sententiarum multitudinem. Interim tamen remotivè dici-

mus quod Dæmon non adſumat (a) *Corpus ex materiâ & formâ cœleſti ab ipſo fabricatum & creatum*, impoſſibile planè Diabolum fieri creatorem, quod nonniſi infinito adſcribi poteſt Deo, contra Iſidorum & Bedam. (b) *Corpus ex materiâ novâ, qvanqvam de cætero ejusdem cum materiâ Corporum humanorum ſit naturæ, productum*, quam ſententiam Iſidoro fuiſſe credimus. Hinc (c) Nec *Corpus perfectè mixtum*, id enim debet loco cauſæ efficientis veram formam informantem habere, quàm Dæmonem perperam aliquis efficeret. *Aſſertivè verò ſtatuimus qvod Corpus à Diabolo adſumtum poſſit eſſe, vel defuncti alicujus Cadaver* (quanquam hîc non omnis abſit difficultas. Nam Diabolus ſæpe in tali apparet Corpore quod non putredinem modò; ſed ipſam etiam cinefactionem non rarò admiſit & in ſuà minima eſt reſolutum. Jam verò impoſſibile planè eſt Dæmoni reproducere idem numero vel etiam ſpecie Corpus idq; movere, ut jam nihil de eâ moveam difficultate, quomodò dæmon recens defuncta Corpora è ſepulcris admodum onuſtis & terrâ lapidibusq; obfirmatis, absq; illorum apertione, poſſit extrahere eaq; movere) *vel Forma Cadaver alicujus defuncti vel viventis qvoq; referens eamq; juxta probabiliſſimam opinionem compactam ex aere, non ſpectato ratione eſſentiæ, ſed exiſtentiæ & in ſtatu impuro prout exhalationes & vapores nubium vel aqvæ eidem conjuncti ſunt*, aliàs enim, ſi nimis craſſum, ex craſsâ materiâ conflatum eſſet Corpus, non poſſet facilè ex hominum ſenſibus ſubduci. Neq; verò dum iſtiusmodi Corpus Diabolus fabricat, id vel generando vel creando producit, ſolum enim aërem diſperſum congregat, ejusq; partes unit & cum vaporibus aqveis conjungit, *rectè animadvertente Vaſqvez Part. 1. Diſp. 148.* Hinc etiam fabricata illa Corpora propriè non ſunt organica ut rectè nobiſcum cenſet *Gisbertus Voëtius*, quæ prolixiùs non licet explicare. Tertia verò quæſtio facilimè reſolvitur. Diſtinguas modo *inter actum Unionis, ſive rectius Unitionem & Statum Unionis ſive Unionem formaliter ita dictam.* Si quæris de priori, conſiſtit aſſumtio corporis in potentiâ uniendi unius, cum altero. Si de poſteriori abſolvitur in actuali Unione, eaq; non eſſentiali naturali & internâ, ſed extra eſſentiali præter naturali & παραστατικῇ, ea ſcîlicet quam habet forma adſiſtens ad aliquam rem, vel Motor ad rem mobilem. Cur ſingula hæc paucis expoſuerimus docebit progreſſus.

3. Obſ.

3. Obs. nos in hâc quæstione, paulò aliter ut in illâ. Num Dæmones cum Sagis congrediantur? Sagas accipere, *scilicet in oppositione ad magos & consequenter in sensu exclusivô.* Neq; enim unquam Diabolum Viro succubum cum Viro ut cum eo fœmina, generasse & fœtum peperisse, aliquem statuisse, recordari possumus. Itaq; nec quæstio h c esse potest de Dæmone Succubo, semen suffurante, sed incubô semen surreptum, succubæ Sagæ, quam exercere Viri nunquam possunt communicante. De hoc quærimus num verè cum Sagâ, non vero cum Mago quodam generet.

4. Jam quod attinet Vocem generationis. Sumitur illa vel *propriè vel impropriè. Impropriè vel latissimè, p. pro omni productione ex nihilo vel etiam pro productione ex materiâ inhabili,* quo sensu Creatio & mediata & immediata Generatio dici possunt: part. *pro productione Artefactorum,* quæ hoc sensu & genita dici possunt. p. *pro generatione æqvivoca,* p *pro generatione accidentium,* ita meteora communiter generata esse dicuntur quæ sunt effluviorum Affectiones & accidentia. *Vel latè pro productione rei ex Subjecto aliqvo qvàm acceptionem explicat Rod de Arr. c. 1 p 364.* & sic opponitur quidem Creationi potissimum primæ, non tamen secundæ & Artefactis. *Propriè accipitur vel pro generatione ut sic,* præscindente à qualibet aliâ sive naturalis fuerit sive supernatural s, & tunc describitur *qvod sit communicatio essentiæ,* præscindendo à communicationis modo, an scilicet fiat per veram quandam atq; realem actionem an non. An fiat communicatio vel καθ' ἀλλοίωσιν vel κατὰ μετάβασιν, vel secundum istius numero essentiæ identificationem. *Vel pro generatione determinatâ eaq; finitâ,* quæ vel est Corporum viventium vel non viventium. Hic loci accipimus generationem finitam eamq; ad Viventia Corpora restrictam.

5. Paucis jam præsupponimus (missis tantisper speciosissimis Scholasticorum tricis que s præsentem doctrinam conspurcare non verentur) in Scholis nostris receptam & satis sufficientem Generationis definitionem. *Est ea Actio Corporis N. misti qvâ sibi simile producit ex vel mediante semine ut perpetua specierum conservatio constet.*

6. Hujus Definitionis ad meliorem notitiam examinabimus Causas. 1.) *Efficientem* Ad quam non trahemus *Universalem primam*

Deum

Deum, qui generationem naturæ & concessit & hucusq; conservavit suumq; coinfluxum ei præstat: *Nec universales secundas*, Cœlum stellas & Astra (siquidem non putamus, etiamsi Diabolus posset generare, Deum cum ipso coinfluere vel ad coinfluxum Astra dirigere) *Sed Efficienti stabimus proximæ, qvæ in Definit. est Corpus Naturale, puta constans ex materia & forma naturaliter sive essentialiter unitis & Ens aliqvod per se constituentibus.* Hoc corpus naturale debet esse *mistum, mistione videlicet qvæ est miscibilium in minima divisorum unio à formâ specificâ facta.* Ubi notabis non quamlibet compactionem unius vel alterius Elementi facere veram mistionem, neq; etiam genuinam mistionem è solis Elementis fieri posse quod plerique Scholasticorum opinantur. Corpus humanum non immediatè ex quatuor Elementis sed ex semine producitur, Semen autem è Sanguine, Sanguis è Chylo, Chylus è Cibo & potu, Cibus & potus è Plantis & Animalibus. In quibus certè non nuda Elementa dantur sed principia etiam chymica censemus rectè *cum B. nostro Sperlingio Instit. L. 6. C. 1. q. 4. p. 893. Hæc qvâ Efficientem.* 2.) *Materiam & qvidem hîc tantùm ex Qvâ*, quæ vel *Remota, nim*, Cibus & potus in chylum mutatus, vel *Propinqva*, Sanguis è chylo primùm ab hepate formatus. *Proxima* Sauguis à sero purgatus & dealbatus atq; in vasis seminalibus retentus, qui communi nomine dicitur semen, idq; non infœcundum aut expers formæ (accipio enim in ipsâ generatione) sed fœcundum atq; prolificum.

3. *Formam, qvæ est Actio Corporis naturalis* &, si formaliter spectatur, *instantanea non successiva, physica non moralis proveniens, si generationem profectam ab influxu sociali spectas & manentem in eâdem specie, ab agente duplici destituto qvidem unitate numericâ, nunquam specificâ. nunqvam causativâ. &c.* 4.) *Finem.* Et quidem *inter medius* hîc loci est felix Specierum conservatio, utut enim continuo subjecta specierum intereant atq; corrumpantur, Species tamen hûc usq; nulla, vi generationis, ubi Corpora de se ad interitum vergunt, interitum est passa *Ultimus est gloria Dei.* Quando enim generatio exercetur divinum mandatum atq; præceptum expletur, hoc expleto Nomen etiam divinum celebratur atq; glorificatur.

§. 7. *Cum materia generationis Proxima, intellige semen, verum potissimum, si est prolificum & fœcundum*, (reliquas hîc causas

non

non sequestro) *generationem efficiat & deindè loco Argumenti nobis esse possit*, *paucis & hujus supponemus causas* (1) *Efficiens eaq; Remotissima sit Deus, Cœlum & Astra Remota* totũ Corpus generans *Proxima Forma* (loquor de generatione viventium) *potentia vegetativâ instructa, eaq; in & cum suis facultatibus primariis Altrice, Auctrice & procreatrice, qveis inserviunt secundariæ, Attractrix potissimum, Retentrix & concoctrix, ad qvas indivisibili nexu calor tùm naturalis tùm influens reqviritur.* (2) *Materia* hic potissimum venit consideranda *in qvâ & ex qvâ*. Materia in quâ sive subjectum l. ut quod totum generans est; vel ut quo, idque varium, *Remotum* est Arteria vocata communiter præparans per quàm demittitur materia seminis ad Testium Parenchyma in quod prorsus terminatur & sunt testiculi viriles nihil aliud quàm convolutio vel conglomoratio vasorum spermaticorum in hisq; plexibus Testium separatur serum a sanguine Propinquum sunt *Epidydimides*, quæ sunt Vas seminale continuatum incumbens extremitati testiculorum, ex his decurrit in Vas Pyramidale, ex alterâ Parte in Parastatas, vel Corpus varicosum, usq; dum excurrat in Vas deferens. *Proximum sunt vesiculæ seminales*, vel juxta quosdam corpus glandulosum, in quod à vase deferente semen defertur, & alias vocant Prostatas, quæ cum vehiculis seminalibus hiant in Urethræ foramen, quod Valvulâ munitum, ne semen involuntariè effluat. In his partialibus Subjectis melius atq; melius semper materia seminis elaboratur, ac elaboratum demũ in aliquo reservatur. *Materia ex Qvâ*, non est excrementum quia non animetur animo, ut censent plurimi Scholasticorum *cum Roder de Arriaga sit. l p. 272. Sed Proxima*, Remotissimam enim & Remotam, Alimenta, adsumtionem chylificationem &c. mitto, *est Sanguis* isq; non totus nec impurus, sed nobilissima istius pars & tanta quanta ad semen natura destinat, purificata & diluta in certis vasis à sero & aliis ad semen non facientibus. Conf. Pauli Ammanni Paræn. C. 4. de Animæ Fac. n. 4. p 7. (3) *Forma Seminis* (loquor de eo prout generationi substernitur) *est vel interna & informans*, ipsa videlicet Anima καθ' ἀπόστασιν semini ab animâ generantis communicata, illucq; per nervos spiritus vitales & Animales, ad id fœcundandum, derivantur; *vel Externa*, quæ est Corpus calidum, humidum, spirituosum, album, extra sua vasa spiritus vitales statim amittens cum sint maximè volatiles. (4) Finis proprius est *partim generationis felix absolutio, partim similis per id productio p. Nominis divini celebratio* De definitione & applicatione ad præsens negotium quilibet ipse viderit.

8. Jam dist. *inter generationem inchoatam seu imperfectam eamq; congressui*

gressui

gressui, qvem concedimus, contradistinctam; & consummat am seu perfectam. Illa est actio, quâ formâ mediante aliquali suæ speciei materiâ producitur. Hæc est actio quâ totum compositum cum omnibus suis partibus producitur. Sive dist. int. generationis Terminum proximum, qui forma est, & ultimum, qui compositum totum. Quær. de utroq;, in eo enim conveniunt, quod antequam aliquid produci possit, utriusq; Agentis Semen prolificum conjungi legitimè debeat.

9. Hæc quâ terminos simplices. Jam ad totam quæsiti Connexionem dist *inter generationem intercedentem inter Dæmonem & Sagas imaginariam ac fictam; & inter veram atq; realem.* Illam respectu Sagarum opinionis concedimus; Non hanc. Nimirum longo experientiæ usu nondũ Saga quædam est inventa cui impraegnatio contigisset, absq; humano congressu, solo Dæmonis obscæno tremendoq; complexu interveniente. Quod hic Bodinus in Mag. Dæmon. L. 2. C. 7. de interrogatione Sagarum à Dæmone factâ respectu impraegnationis urget, nolo allegare.

10. Hinc ulterius dist. inter *τὸ Implere Corpus Sagarum multis atq; variis tum oribus & inter τὸ impraegnari verè Corpus ipsarũ profectum à Dæmone.* Quà illud (quod etiam ex parte non raro Virginibus usu venit) potest Dæmon efficere ut credant Sagæ sese impraegnatas esse. Ubi verò tempus partu edendo appropinquat, aut Obstretricis munia obit, aut infantes aliis surripit, aut laborantibus subjicit, aut etiam Diabolus seipsum sub formâ infantum supponit. Quid enim Cambiones aliud sunt, quam lusus Diabolici sive ipse Diabolus in adsumto istiusmodi Corpore, alias aliis infantibus non essent graviores, non magis macilenti, qui ne tribus quidem aut quatuor Nutricum rumis exsuctis implentur, sed tandem evanescunt. Ne verò aliquis dubitet, num possit Diabolus sub formâ infantis se sistere, *allegabo ex Delr. Disqvis. L. 2. q 5. Historiam de puero qvem per Galliciam & Austrias Hispaniæ ante annos non adeò multos Mendicus qvidã summa cum defatigatione humeris bajulabat: Cum qvidam è Delrionis Comitibus eum in itinere repertum prope flumen ut transvaderet, misericordiâ motus, retrò se in jumentum suscepisset, vix valida bestia eum potuit in alteram ripam exponere. Paulò post mendicus deprehensus fassus est, eum Puerum non Puerum se Diabolum fuisse, qvi sibi promisisset, omnes se ad eleemosynas ei conferendas pellecturum, qvamdiu sic circumferretur habitu morbosi pueri & fasciis involuti. Hoc verò scilicet verè impraegnari non potest.*

11. Hinc etiam est, quod, etiamsi partus nonnulli fictitii à Sagis provenerint, *pleriq; tamen eorum nunqvam formam genuinam hominis sed Bufoni-*

fonibus, vermibus atq; erucis similem retulerint, quod ex propriâ Confessione refert Carpzov. l. c. Qv. 50. in Sent. Lipſ. 21, 23, 24, 26, 29, 35 Ubi omnes iisdem fermè circumſtantiis faſſæ **wann sie mit ihren Buhlen zuschaffen gehabt / hätten sie weisse Elben bekommen so gelebet / spitzige Schnabel und schwartze Köpffe gehabt** &c. Quis verò hos effectus veros ab homine ſimul provenientes & non potius diabolicos dixerit, idem *judicandũ de infantibus Suppoſititiis, qvos appellant* **Kielkröpffe.** De cæterò ſi ſuffurantur obſtetricibus, veros quidem eos effectus eſſe putamus, ſed tunc nec Dæmonis nec Sagæ effectus ſunt, verum mulieris hujusq; Viri, cui ſubducuntur.

12. Reliqua cum ob Chartæ penuriam ſuperaddere nequeamus, ſed conflictui reſervemus publico, paucis ſaltem adhuc præſupponimus (a) *Nullam generationem, de qvâ loqvimur, veram, poſſe fieri absq; verò ſemine atq; prolifico* (b) *Corpus à Dæmone adſumtũ non eſſe verum Corpus mixtũ, & conſeqventer nec ex ſe verum ſemen habere, nec aliundè ſublatum fœcundum ob caloris abſentiam retineri poſſe.* (c) *Semen extra Vaſa ſua emiſſum & non ſtatim in locum genuinum muliebrẽ immiſſum ſtatim Spiritus Animales, calorem & conſeqventer ipſam formam amittere.* (d) *Dæmonẽ ſe cum Corpore unire non ut forma informans ſed adſiſtens.* (e) *Dæmonem phantaſiam Sagarũ vel maximè corrumpere poſſe.* (f) *Ut ea qvæ in totâ Exegeſi attulimus reticeam; Non omnem Sagarum confeſſionem pro certâ eſſe habendam, nec effectum qvemcunq; eſſe veram Dæmonis Sagarumq; progeniem.*

SECTIO III. proponens ΘΕΣΙΝ:

Θ. I.

Dæmon cum Sagis non poteſt generare.

Κατασ.

1. EX *Defectu veri Corporis Naturalis. Dæmon non habet Corpus verum, naturale, vivum, miſtum. E. cum Sagis non poteſt generare. Maj. prob. Generatio eſt Actio Corporis N. miſti. O. Actio Corporis N. præſupponit vitam. Vita non competit Dæmoni. E. nec Generatio competit Dæmoni.* Min. p. ſupra fuit oſtenſa, p. ulterius demonſtratur *Q. non habet veras Corporis N. affectiones, veras operationes vitales miſcibiliumq; cunctorum formalem Copulationem, illud non habet verum Corpus naturale &c.* Atqvi Dæmon E. Min. ex hucusque dictis per ſe patet. Maj. legitimè concludit ab Actu ſecundo ad primum. (2) *Ex Abſentiâ Materiæ Generationis, veri ſc. Seminis. Ubicunq; datur verum ſemen* (reliquis ponendis poſitis) *ibi etiam datur vera generatio. In Dæmone non datur verum ſemen* E. Maj. patet ex

præ-

præsupp. 11. Not. 12. Min. (1) *Ibi datur verum semen ubi datur vera nutritio. In Dæmone non datur vera Nutritio.* E. Maj. licet satis clara, probari tn. ex ipso Aristotele potest, *quia omne generativum supponit vegetativum hujusq; potissimam in hoc passu facultatem, Nutritionem L. 2. de An. C. 4. T. 26.* Excipis Dæmon in Corpore *verè comedit & bibit. E. etiam nutritur.* R. concedendo prius, secus ac facit *Thomas P. 1. Qv. 51. Art. 3. & cum eo Gisbertus Voëtius*, qui ad comestionem veram tria requirit, *Masticationẽ, cibi in stomachum injectionem, & concoctionem s. digestionem.* Cum itaq; ultimum potiss. requisitum absit, negat Comestionem veram, negamus posterius. Nulla hic est Consequentia, quia Conversio Cibi in substantiam Comedentis & inde orta nutritio non pertinet ad formalem rationem Comestionis. Ægroti procul dubio verè comedunt, licet vel maximè Cibum ne per quadrantem horulæ apud se retineant. Κακοςόμαχοι & ατροφία laborantes strenuè edunt, non tamen Cibum, utpote non digestũ satis in substantiam suã convertunt. Hinc Form. Ratio comestionis consistit *in trajectione cibi in Corpus, non vero in concoctione & digestione.* Ex quo patet non omne statim, quod comedit, nutriri. (2) *Ibi demum verum & prolificum est semen, ubi ex utraq; parte Agens est liberum consensumq; habet liberum* (oppositum non determinatè necessario sed potissimum coacto) & potentia vegetandi est instructum. Neutrum verò obtinet in fictâ generatione Dæmonis cum Sagis. E. Non posterius quod per se patet. Nec prius p. quia id constat ex nullitate generationis in hum. si altera pars non consentit; partim ex experientia, testantur enim Sagæ sic Dæmonibus suis comparata esse quæ putantur virilia, ut sine sensu maximo doloris præ vastitate rigoreque nimio admitti non possint Conf. Remig. Dæmon. L. 1. C. 6. p. 27. tantùm E. abest consentiat Congressu Diabol. Saga, ut potiùs vel maximè repugnet. (3.) *Ibi verum Semen est ubi sunt vera & naturalia vasa seminalia verumq; Membrum genitale.* In Dæmone neutrum est. E. Maj. constat, quia semen etiamsi de cætero prolificum sit, extra naturalia sua loca constitutum statim Spiritus vitales deperdit. Min. prob. quà posterius. Quia non habet verum Corpus N. E. nec vera & naturalia Vasa seminalia. Quà posterius ex Confessione Sagarum propriâ, quam vide sis apud Autores cit. (4) *Ibi verum semen est, ubi datur verum Corpus Organicũ. In Dæmone non E.* Dicis hîc esse neg. Minorem, quia Dæmon possit congredi. E. R. (a) præsupponenda varia Corporis Organici acceptio. Potest n. significare (a) tale corpus quod exclusâ verâ aliquâ miscibilium commixtione à formâ intrins. proveniente, compactum est ex unâ potissimum

mum

mum materiâ simplici licet impurâ, referens quidem imaginem verarum partium organicarum, quæ tamen genuinâ dispositione & actibus vitalibus destituuntur. (b) Corpus cum variis Accidentibus & disposit. in diversis materiæ partibus, quo sensu competit rebus propriè non viventibus v.g. lapidi. (c) Dispositiones proximas & immediatas ad vitam ratione Actus 1. informationem verò materiæ legitimè dispositæ & perfectè mixtæ provenientem ab Anima, ratione Actus 2. Conf. Roder. de Arriag. C. Phi. Disp. 1. de An. Sect. 1. n. 9. p. 424. Ultima acceptio est h. l. (2. Jam dicimus neg. Consequentiam. Quia ad eum sufficit Corpus org. primô sensu acceptum, quod est impropriè tale; Nec aliqualis similitudo potest solvere negotium. Vid. Con. Li Arist. de G. q 1. Art. 7. p. 72. (5.) ut reliqua reticeam, *ibi verum semen est; ubi ob Individuorum decadentiam, sui similis ad speciei conservationem, obtinet productio.* *In Dæmone non* E. Min. facilimè constat, quia Spiriritus fin. à parte post sunt æterni Maj. prob. quia illi tantùm Naturæ quæ naturaliter aliquando ad interitum vergit, Sapientia divina tale medium constituit, quo possit se, si non ab individuorum, tamen à Specierum corruptione liberare. Dicis, his probatur saltem quod Dæmon non habeat verum semen per Naturam, quod concedo, poterit tamen illud habere furto sublatum aliis. R. prius concedimus, quid verò de posteriori sit habendum mox in Θ. 2. videbimus. 3. Ab Absurdo. Si Dæmon cum Sagis verè generat, (a) Verus erit Pater, Conjux atq; Maritus (b) Deus eidem coinfluxum præstabit. (c) Corpus non-org. organicas edet operat. &c. Sed posteriùs est falsum E.

Θ. II.

Dæmon etiam cum Sagis non potest generare per Semen aliundè surreptũ. Contra Ghirlandum Bod. Conimbr. &c.

Κατα Θ.

SI per Semen aliundè sublatum Dæmon cum Sagis generat tunc Semen istud debet *esse (a) Prolificum, Spiritus vitales continens.* (2) *Calidum.* (3) *ut reliqva non tangamus, Animatum. Sed falsum est posterius E & prius.* Consequentiam Majoris ex supra dictis in confessis esse puto. Minoris 1. Membrum utpote satis clarum illustro (a) quia Semen surreptum est extra sua naturalia vasa, undè vis prolifica & πλαστικὴ ob spirituositatem & volabil. facilè expirat. (b) *Verbis Carpzov c. l Qv. 49. n. 35. p 323.* Ubi inquit *Ex Satanico congressu ne qvidem ex alterius semine, qvo Dæmon fortè abutitur Prolem nasci posse; facilè concesserim. Neq; enim*

 semen

semen à Diabolo aliundè acceptum extra naturalia sua receptacula vim vitalem retinere potest. Nec item semen prolificum à Dæmone tantâ celeritate perfertur, ne id in via Spiritum vitalem & calorem, sine qvo tamen nulla procreandi facultas, amittat, unde licet vel maximè eo momento qvo Mulier ad concipiendum maximè est disposita, illud muliebri semini commisceat, nulla tamen gignendi causa esse potest, qvi plura desiderat adgrediatur Remig. Dæmon. l.c per Caput integrum. 2. M. prob. *ex Constanti omnium Sagarum confessione* qvam cum tædio nolo citare *Conf. post Remig. jam modo cit. Wierum in præst. Dæmon, L. 3 p. 311. E qvibus nugæ Thomæ in 2. dist. 8 qv. 1. Art. 4. dum recurrit ad temperiem à Dæmone suscitatam, per qvam virtus generandi latens in semine viri possit conservari & sic eo interveniente fœtum cum Saga producere, facilè corruunt consule Conimbr. In Lib. 1. Arist. de Gener. & corr. C. 4. qv. 10. Art. 3. p. 100.* Ut enim jam (a) de eo, an semini viri seorsim spectato completa ad generandum potentia insit, nihil dicam, Certè (b) si hoc fieri posset, qvàm fœcunda monstrorum Mater tâm longo tempore extitisset humanum genus, semine ex feris & bestiis, permutato, translatoq; ab incubo Dœmone & Mulieris sinui infuso; disserente eruditè wiero l. c. Exciperet fortè qvis (1) *semen etiamsi sit constitutum aliqvantisper extra loca sua naturalia & non sit calidum, tamen ex eô posse aliqvid generari censente Alberto Scholiastâ L. de Form. Hom. C. I. qvi expressè dicat:* Si semen emissum ad terram poneretur ad matricem, possibile esse qvod conciperet, & sæpius contingere, qvod in Balneo, ubi vir sperma emittit, muliere præsente, ipsa tanqvam in coitu concipiat. Sed ô vanæ mentis vanissima somnia, nugamenta, deliria, non opus est vel qvicqvam ad hæc loco responsi velle adferre, cum absurditate suâ seipsa statim jugulent. (2) *Dæmonem posse etiam certa receptacula habere prioribus è qvibus est excisum correspondentia exactè, & sic in iis semen fœcundum conservare.* R (a) Hoc qvidem facilius dicitur qvam adstruitur. Dæmon enim cum non habeat verum corpus mixtum, nec vera corporis mixti vasa habebit. (b) qvomodo E. in eis semen fœcundum conservabit? Reliqva mitto. *Excipis, ad minimum tamen impedire poterit, qvô minus Spiritus vitales & calor exhalent, per calorem alium scil. solarem influentem.* R & hoc negamus, qvamvis enim calor influens possit impedire, qvô minus exhalet calor è semine dùm est in suis genuuinis vasis & Corpore N. (positis aliis ad huc necessariis reqvisitis) non tamen id præstare potest in semine extra vasa constitutô. (3) *Dæmonem posse ad minimum suscitare semen Sagæ semine*

immis-

immisso & sic prolificum reddere vel saltem prolificum fieri, cum dictô commixtum posse. Rx imo potius inverterē & dicerem, Semen istius modi immissum non suscitare semen mulieris prolificum, sed potiùs illud destruere. 3. M. prob. (1) *Q. Nec ante congressum nec in congressu viri incubi cum Dæmone succubo est Animatum, illud nec post congressum in Dæmone erit animatum. Atqvi semen viri communicatum Dæmoni:* Major est extra controversiam, Min. prob. (a) qvia Deus non determinatè Viri semini sed viri & mulieris simul benedictionem multiplicativam secundum speciem addidit. (b) qvia Semen ante & in generatione, nisi conjungatur cum alio semine est & manet pars hominis, vel cum eo conjuncta vel disjuncta. Si conjuncta, est animatum per Animam totius, si disj: aiam totius deperdit novam autem non accipit, qvia est & manet qvid incompletum. (2) *Ex prioribus M. qvia nec prolificum est nec spiritus vitales habet, qvi sunt* Animæ vehiculum. Reliqva Argumenta jam linqvo.

⊙. III.

Partus s. rectius Effectus monstrosi qvos vocant, Elben/ Böse Dinger *& Cambiones, non à generatione intercedente inter Dæmonem & Sagas proveniunt; sed à Dæmone tantùm efformantur & ab ipso moventur. Contrà jam modò citatos.*

Kataϑ.

1. Membr. prob. (a) *indirectè; qvia hic omnis exulat generatio Ergo & Ejus Effectus, qvia sublata causa destruitur effectus in fieri* (b) *directè, qvia istiusmodi effectus nec referunt formam hominis nec Dæmonis, nec utriusq; simul, etiamsi etiam qvandam urgeas mixturam.* Non illius, quod per se patet; Nec istius (nisi admittas infantes supposititios aliis sublatos) quoniam nec ejus formam habent, nec materiam, nec effectus naturales. Nec hujus, qu ia hæ duæ naturæ planè sunt incompatibiles: Urges: *Cambiones omninò referre (non rarò formam Matris vel infantis alius.* Ergò R. (a) sit ita, sed anne tunc statim à Matre sunt geniti Dæmon potest producere & adsumere corpus alterius corpori simile: Ergonè per generationem (b) aut intelliguntur per Cambiones infantes supposititii aliundè surrepti, aut noviter efformati. Illos quidem formam Matris, cui supponuntur, referre posse concedo, sed quid hoc facit ad rem. Ergone proveniunt à generatione Dæmonis & Sagæ. Hos verò genitos esse formamq; Matris utramq; int. & ext. referre, nego (c) & quamvis non rarò etiam posteriori sensu accepti formam saltem externam referant, non tamen exindè illius statim sunt effectus per partum editi, tùm quia Dæmon ex eâ materiâ ex qua ipse constat ipsos potest producere, tùm quia eam, quam vult eidem formam non nequit imprimere, quo eo meliùs Sagæ in opinione fallantur.

2. M. prob. (a) *Qvia Dæmon ante partum istiusmodi fœtus monstrosos qvos* Elben *vocant, adducit, E. eos prius efformabit.* Potest itaq; nonnullos in uterum immittere,

re, qui deindè numero se multiplicare possunt. Conf. Carpz. c. l. q. 50. Sent, 21. Ubi exDiabolico ore eructavit talē materiam è quā Elbenvel böse Dinger producti. (b) *Quia effectus eius modi venenati, nocivi ac diabolici sunt & ratione constitutionis & ratione* resolutionis *E. unicè* à Diabolo ex tali materiā venenatā, quæ Mulieris esse non potest, nisi fortè & particulā quandam ad eam adsumat, producuntur. Ratione prioris, quia inferuntur carni & Brachiis hominum, ut iis attrahatur nocumentum. Ratione hujus, quia Resoluti & terræ de mandati transgredientes læsere. (c) Quia effectus istius modi pleriq; moventur, non verò semper per formā informantem E. per adsistentem, quæ est Diabolus. Et de Cambionibus quidē proprè dictis nullum est dubium, de effectib9 verò bufonibus & serpentibus similibus videtur majoris. Sed esto, habeant & hi quandam formam, extrinsecus tamen moventē Dæmonē, ob Dæmoniacos effectus non excludunt. Conf. eund. Carpz. Remig. & alios.

Θ. IV.

Imo Dæmon ne qvidem istorum Effectuum, ut per generationem producti esse debent, causa Moralis est. Contra Con. & alios.

Κατπ θ.

1. QVia nulla planè datur generatio terminativè spectata inter Dæmonem & Sagas, nullus ex eā verus proveniens effectus. Quomodò E. utriusq; erit causa moralis, cum nulla fermè causa sit. Negato genere negatur species. 2. Quia hunc effectum à Diabolo genitum esse (vera generat.) judicio prudentum eidem non tribuitur. (3) Quia, etiamsi non raro istiusmodi effectus monstrosis, existat Suasor ac hortator, non tamen effectus ille est in potentia causæ physicæ. E. Excipis (a) Dæmon tamen applicat agens ad patiens sciendo scilicet opportunum concipiendi tempus, ubi celeritate quadam advolat & sublatum semen applicat. R. (a) Quamvis Dæmon videatur applicare agens ad patiens, nullus tamen sequitur effectus. (b) qvamvis Dæmon sciat concipiendi opportunum tempus, non tamen semen ita prolificum retinere potest, ut mixtum cum alio semine generationem efficiat. Scit Diabolus qvomodo morbi curari possint, non tamen eos curare ilico potest &c. Excip. (b) licet ex surreptò semine genitos dici filios vel filias eorum unde semen decisum Dæmon surripuit, Diabolus verò, non ipsi, hoc semen applicat Ergo R. hoc petit principium, negamus enim vel qvicqvam ex istiusmodi semine generari posse. Urges (c) Dæmonem vi qvadam posse calorem & Spiritus vitales in semine conservare, ita ut postmodum exindè seqvatur effect9. R. (a) Semen extra sua genuina loca statim eos amittere & Corpus Diaboli adsumtum frigidissimum esse evicimus. (b) si itaq; Dæmon Spiritus istos per vim qvandam restaurat, producit novam seminis formam; em & sic non moralis sed physica causa erit, qvod absurdum. Sed ulterius non licet.

Agimus Itaq;

Soli Deo Gloriam!

